

Prova gratis

SvD digital i 1 månad

# SVENSKA DAGBLADET

**Scen** Recension

## Småbarnsteater av bästa märke

Vänskap, uppror och fantasi präglar några av vårens uppsättningar för ung publik. SvD:s Karin Helander hittar tre pärlor på Stockholms scener.



Carina Jingrot och Veronica Kurba i "Rapunzel". Foto: José Figueroa

### **Barnteater**

Kanel & Kanin och alla känslorna. Teater Tittut.

Rapunzel. Teater Barbara.

Papper. Marionetteatern/Kulturhuset Stadsteatern.

**D**ockteatern Tittut är den yngsta publikens egen teater. Det är en fröjd redan att komma in i den välkomnande foajén bland dockor, bilderböcker och myshörn. Oftast mjukstartar föreställningen redan där, något intresseväckande händer som sedan får sin fortsättning i den lilla salongen. De konstnärliga ambitionerna är alltid höga, kunskapen om barnpubliken en trygg grundförutsättning.

Allt detta gäller också för nytillskottet ”Kanel & Kanin och alla känslorna” (för 2-6 år) i Ingalill Ellungs bearbetning och fint lyhörda regi, efter Ulf Starks och Charlotte Ramels bilderbok, färgrikt musiksatt av Bengt Ernryd. I Annika Arnells marsipanrosa scenbild möts Kanel (med hårslingan uppsatt som en kanelnurra på skulten) och den nyfikna Kanin.



Dockspelarna Annika From Borg och Sara Bexell i ”Kanel & Kanin och alla känslorna”. Foto: Dockteater Tittut

Dockspelarna Annika From Borg och Sara Bexell lyfter fram de två vännernas olika temperament och känsleregister. Kanin vill ha spänning i tillvaron, Kanel är försiktigare, men övermåttan stolt för varje avklarad strapats. När Kanin slår i tån får Kanel blåsa och trösta. Vänskapen utmanas av en liten kvick ekorre och plötsligt kommer alla känslorna på en och samma gång: njutningen av nyhetens behag och förtjusningen i att bli bekräftad, svartsjukan, tomheten, oron, längtan och återföreningens lycka. På Tittut bjuds igenkännandets glädje, fantasi och omsorgsfullt hantverk av hög kvalitet. Kort sagt: småbarnsteater av bästa märke!

**För lite äldre barn** har Teater Barbara uppdaterat ”Rapunzel”. Kärnan är från bröderna Grimm, men den som förväntar sig den traditionella sagoessan får tänka om. I Minna Krooks regi leker Carina Jingrot och Veronica Kurba, med glitterperuker, spellust och en dos salt ironi, fram en vindlande historia. Den blåhåriga, alltmer upproriska Rapunzel söker frihet, men stängas mot kontrollerande och irrationella vuxna, förljugenhet, stelnade könsroller och kvävande normer.



"Papper – en ordlös saga om livet". Foto: Petra Hellberg

**En helt fri fågel** på barnrepertoaren, som inte tar spjörn mot bok eller saga, är Marionetteaterns "Papper – en ordlös saga om livet" (för alla över 4 år). Bernard Cauchard har iscensatt egensinnigt drömsk, prasslande rörelsepoesi, som kanske inte handlar just om livet utan mer om blommande kreativitet och förvandlingens möjligheter. Märta Fallenius kostymer gör ensemblen till stillsamma narrar i mjuksvart och toppmössor.

Med subtilt minspel, precisa fysiska uttryck och till välvalt musikcollage skulpterar Malin Halland, Siri Hamari, Helena Nilsson och Kay Tinbäck Du Rées i papper och litar till åskådarnas medskapande fantasi. Ur det ena växer det andra, nya ting får liv och mening. Man gläds åt det finstilt humoristiska, vilar i det kontemplativa och häpnar över allt som kan skapas av skrynkliga ark, böljande remsor och klistrig tejp: en underbart knycklig pappersvärld av svävande fåglar, fladdrande fjärilar, en armé av småfigurer och en majestätiskt simmande havssköldpadda.

**Karin Helander**  Följ skribent